

POT TENIR FILLS LA DONA TUBERCULOSA?

Pel Dr. J. RAVENTÓS «ARRARONS»

(Acabament)

En la primera part d'aquest article ens hem dedicat a enumerar els primers perills en què es troba tota malalta tuberculosa, i que ens consulta per a resoldre el dubte que té de si pot o no tenir fills.

Hem parlat del perill del contagi al marit; és un problema que naturalment hauria de tenir un altre títol, com el de «¿Pot casar-se una dona tuberculosa?» Però pot incloure's en aquest capítol.

Hem parlat també del problema sexual i del problema de l'embaràs amb els trastorns consecutius a tal estat; demés, en aquest estat hi ha el cas paradoxal i això ha fet que hi haguessin dues tendències, els uns considerant l'embaràs com un procés favorable al curs d'una tuberculosi pulmonar i els altres, els més, que consideren que tot embaràs va seguit d'un fort agreujament de la malaltia. El cas paradoxal és que moltes malaltes milloren en quedar embarassades. ¿Per què? Doncs molt clar: si tenim, com ja hem dit, una malalta que té una lesió tuberculosa de pulmó, en augmentar el volum abdominal, degut al creixement del fetus en els darrers mesos, disminueix el volum toràcic degut a la elevació del diafragma, i per tal, la dita lesió sofreix un colapso i això facilitaria la total curació, si aquest colapso fos durable; però com que aquest augment dura pocs mesos i arriba un moment que es produeix un descolapso brusc i violent (part), aleshores aquella lesió, que durant molts dies ha restat inactiva i **apretada**, torna al seu primitiu estat, s'obre de nou i la tenim un altre cop amb la mateixa virulència d'abans, i trobant demés un terreny fortament abonat, doncs ha deixat a la malalta amb la disminució de resistència pròpia del **post-part**, amb el procés de l'alletament, la poca o molta hemorragia, la possibilitat d'una infecció, etc.

El problema de l'alletament va lligat amb el del contagi al nou nat. Una malalta tuberculosa en cap cas ha de criar el seu fill, per dos poderosos motius: l'un pel contagi a ell i l'altre per la pròpia salut de la malalta.

Suposem, i això és, per desgràcia el que passa més sovint, que la malalta es casa i queda embarassada sense dir ni demanar cap consell mèdic a ningú i que en ésser nosaltres consultats, el part és gairebé imminent; ¿Què fer? Aconsellar a la malalta un repòs absolut, posar-se en contacte amb un especialista (tocòleg), intentar tractar a la malalta. Si la lesió és solament d'un pulmó, fer immediatament un neumotorax (colapsar el pulmó malalt), començar una cura tònica, reforçants, estimulants, tònic cardíacs, etcètera, recomanar al company tocòleg que el part sigui el menys dolorós i xocant possible; i un cop nascuda la criatura, separar-la immediatament de la mare, avisar al dispensari anti-tuberculós més proper per tal que una infermera es cuidi de la vacuna anti-tuberculosa (B. C. G.). Seguint aquestes normes es pot garantir (?) la vida i l'esdevenidor del nou nat. Però, i la mare? La mare cal que es sotmeti immediatament a una acurada revisió mèdica i que comenci tot seguit un seriós tractament, i per damunt de tot, evitar, encara que s'hagi de recórrer a l'avort, la repetició de cap altre embaràs i menys el part, doncs aquest cop seria de conseqüències gravíssimes, per no dir fatals, per a la mare tuberculosa.